

تاثیر محلول‌پاشی پاکلوبوترازول بر رشد رویشی و زایشی توت‌فرنگی

مژده نظریور^۱، عنایت‌اله تفضلی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد

۲- استاد بخش علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

کنترل رشد رویشی توت‌فرنگی در سیستم‌های کشت متراکم لازم است. رشد رویشی زیاد سبب گرده‌افشانی نامنظم، کاهش میوه بستن، تولید میوه‌های بد شکل، افزایش بیماری‌های قارچی و عقب افتادن رسیدن میوه می‌شود. استفاده از کندکننده‌های رشد روشی متداول جهت کنترل رشد رویشی و بهینه کردن رشد زایشی می‌باشد. در این پژوهش گیاهان با پاکلوبوترازول به غلظت‌های ۰، ۱۲/۵، ۲۵ و ۳۷/۵ میلی‌گرم در لیتر تیمار شدند. شرایط گل‌انگیزی فراهم و پس از ظهور گل‌های جدید و تولید میوه، صفات رویشی و زایشی مختلف اندازه‌گیری و داده‌ها تجزیه آماری شد. نتایج نشان داد که رشد رویشی و زایشی تحت تاثیر تیمار پاکلوبوترازول قرار گرفت. سطح برگ، به‌ویژه در تیمار $mg/l25$ به میزان ۳۶/۷ درصد نسبت به شاهد کاهش یافت. میزان کلروفیل افزایش پیدا کرد و از $1/56$ در گیاه شاهد به $mg/g02/2$ در تیمار $mg/l 5/37$ رسید. قطر دمبرگ در همه تیمارها افزایش یافت، بیشترین قطر دمبرگ مربوط به تیمار $mg/l25$ به میزان $49/3 mm$ بود. طول دمبرگ به شدت کاهش پیدا کرد و همه تیمارها با شاهد تفاوت معنی‌دار داشتند. میانگین تعداد گل‌آذین در تیمارهای $mg/l25$ و $37/5$ به ۲ افزایش پیدا کرد. نسبت وزن خشک ریشه به شاخساره از $0/65$ در شاهد به $1/32$ در تیمار $mg/l 5/37$ رسید. بیشترین میانگین وزن میوه اولین در تیمار $mg/l25 78/11 g$ به دست آمد. میزان محصول بونه همسو با افزایش غلظت پاکلوبوترازول افزایش یافت. هر سه تیمار با شاهد تفاوت معنی‌دار داشتند. با توجه به نتایج به دست آمده، محلول‌پاشی پاکلوبوترازول به غلظت $mg/l 25$ جهت کاهش رشد رویشی و افزایش محصول توصیه می‌شود.

کلمات کلیدی: توت‌فرنگی، پاکلوبوترازول، رشد رویشی و زایشی